

YOU KNOW MORE THAN YOU THINK

Copyright © 2010 by Seka Nikolic and Sarah Tay

English language publication 2010 by Hay House UK Ltd.

Tune into Hay House broadcasting at: www.hayhouseradio.com

Copyright © 2014 EDITURA FOR YOU

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Alexandru Buican

DTP: Prosperity Exprim (Felicia Drăgușin)

Design copertă: Andrea Nastac

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NIKOLIC, SEKA

Știi mai multe decât crezi / Seka Nikolic ; trad.: Carmen Radu. -

București : For You, 2017

ISBN 978-606-639-138-2

I. Radu, Carmen (trad.)

2

Editura For You

Tel./fax: 021/665.62.23

Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691

E-mail: foryou@editura-foryou.ro, comenzi@editura-foryou.ro

Website: www.editura-foryou.ro

Facebook: Editura-For-You

Instagram: [@edituraforyou/](https://www.instagram.com/edituraforyou/)

Twitter: [@EdituraForYou](https://twitter.com/EdituraForYou)

Printed in Romania

ISBN 978-606-639-138-2

**Seka Nikolic
Sarah Tay**

Știi mai multe decât crezi

**Cum să-ți accesezi puterile
super-subconștiente**

Traducere din limba engleză
de Carmen Radu

**Editura For You
București, 2017**

Cuprins

<i>Cuvinte de apreciere</i>	5
<i>Prefață</i>	9
<i>Introducere</i>	11

PARTEA I. Lumea Energetică

Capitolul 1. Energia în acțiune: Povestea vieții mele.....	17
Capitolul 2. Piramida energetică	25
Capitolul 3. Puterea minții neutre	33
Capitolul 4. O energie, o minte	57
Capitolul 5. Puterile extensiilor energetice	67
Capitolul 6. Vindecare la distanță	81
Capitolul 7. Vrem să credem	97

PARTEA A DOUA. Energia în practică

Capitolul 8. Strălucirea amintirilor fericite	111
Capitolul 9. Tu și relațiile tale	120
Capitolul 10. Sănătate și vindecare	138
Capitolul 11. Cum să-ți transformi viitorul	158
<i>Cuvânt de încheiere</i>	193

LBRIS

We know
books

PARTEA I

Lumea Energetică

Capitolul 1

*Energia în acțiune:
Povestea vieții mele*

Înainte de a începe să înveți mai multe despre felul în care să folosești energia în viața ta, m-am gândit că îți va fi de ajutor să citești despre unele dintre experiențele mele și despre modul în care acestea m-au adus aici.

Pentru a începe, viața mea a urmat calea parcursă de cei mai mulți oameni: am crescut, am învățat, am început să lucrez și mi-am întemeiat propria familie. Mama a murit în mod tragic atunci când eu aveam 19 ani, dar, în afara celui incident, totul părea să fie „normal”. Nu am realizat, în acel moment, că viața avea să mi se schimbe și că nu va mai fi niciodată la fel...

Era o zi geroasă de iarnă și mi-am făcut drum prin zăpada grea până la serviciu. Am ajuns la muncă și, la fel ca în

oricare altă zi, m-am dus la birou, mi-am verificat e-mailul și am început să răsfoiesc prin lista de telefoane și prin maldărele de hârtii. În cursul dimineții, un coleg mi-a adus o hârtie pe care trebuia s-o semnez. În timp ce îi dădeam hârtia înapoi, am simțit nevoia să-mi pun mâinile pe umerii lui. Părea că sunt controlată de o forță pe care nu o puteam explica. Nu mă gândeam conștient la ceea ce făceam – eram pur și simplu îndrumată de un instinct puternic.

Acest bărbat avea dureri acute din cauza unei deformări severe a coloanei vertebrale, care îi curba spatele în mod foarte vizibil. Din această cauză, mișcarea picioarelor îi era limitată, fiind obligat să stea într-un scaun cu roțile. Nu-l cunoșteam foarte bine și nu mă gândisem niciodată la el – și nici nu simțisem ceva ieșit din comun în legătură cu el –, așa că nu știu de ce, în acea zi, am încercat să îl ajut. Nu mi-a trecut prin cap să pun sub semnul întrebării ceea ce se întâmpla – era o senzație de care nu mă puteam îndoi. Pur și simplu, mi-am pus mâinile pe umerii lui.

Le-am ținut așa aproximativ zece minute. În tot acest timp, lui îi creștea temperatura din ce în ce mai mult și transpira puternic. Era vizibil neliniștit și se simțea inconfortabil – dar dacă ar fi știut prin ce agonie treceam eu! Durerea a trecut ca o ghiulea, prin mâinile mele, a urcat în brațe și a coborât pe coloana vertebrală. Dar eram foarte conectată la energia pe care o transmiteam, fiind ghidată de o forță despre care știam că este mai mare decât mine. Era ca și cum altcineva pusese stăpânire pe corpul meu. De asemenea, am început să văd în minte lucruri despre viața lui pe care nu aș fi putut să le cunosc altfel.

După ceea ce a părut a fi o veșnicie, mi-am ridicat mâinile de pe umerii lui. Durerea mi-a dispărut imediat din corp, ca și cum cineva ar fi închis comutatorul. Colegul meu s-a ridicat și s-a uitat în jos, la picioarele lui, apoi s-a uitat la mine

îngrozit. S-a întors cu spatele la mine și, după ce a fost la o distanță sigură, a fugit pe ușa biroului meu, strigând în gura mare: „Pot să merg! Pot să merg!“

Tocmai avusesem prima mea experiență de vindecare.

În câteva minute, oameni din toate colțurile clădirii s-au năpustit spre mine. Nu-i mai auzeam decât pe ei cum îmi strigau problemele lor și cum îmi cereau să-i ajut. Nimeni nu s-a deranjat să mă întrebe dacă eu eram bine. Nimeni nu s-a deranjat să mă întrebe măcar ce se întâmplase: nu voiau decât o bucată din mine.

Mi-e foarte greu să descriu cum m-am simțit. Nu aveam habar despre ce făcusem sau de ce o făcusem. Oare devenisem altceva sau altcineva?

Din acel moment, viața mi s-a schimbat. Vestea s-a răspândit, iar presa era ca o haită de animale care se băteau care mai de care să-mi afle povestea; până și prietenii mei cei mai apropiați s-au gândit la cum puteam eu să-i ajut, în loc să se gândească la cum m-ar fi putut ei sprijini pe mine. M-am simțit înstrăinată de corpul meu și voiam cu disperare să fug de puterea mea. Am vrut să mă ascund de atenția tuturor, să mă prăbușesc și să mă prefac că nu se întâmpla, dar nu am făcut-o. Acum știu că, dacă aș fi reacționat așa, astăzi nu aș mai fi unde sunt. Darul meu era o parte din mine. Nu m-am putut împotrivi și nu am putut fugi. N-am putut scăpa de el. Nu am avut de ales – trebuia să continui.

Pe măsură ce darul meu s-a dezvoltat, simțurile mi-au devenit incredibil de puternice. Era ca și cum puteam să simt, să aud, să miros și să văd cu o iscusință și cu o claritate pe care nu le avusesem mai înainte. Dacă mergeam pe stradă, puteam să aud gândurile oamenilor care treceau pe lângă mine. Nu aveam cum să împiedic asta. Dar și eu aveam destule probleme,

de-ale mele, și fără să le mai aud pe ale celorlalți. Mă simțeam de parcă înnebuneam încetul cu încetul.

Această trezire spirituală m-a făcut să realizez că, la fel cum puteam să folosesc energia pentru a lucra pe oameni individual, tot așa puteam să preiau informațiile care erau pretutindeni în jurul meu. Această capacitate extrasenzorială devenea din ce în ce mai clară și mai puternică pe măsură ce începeam să mă obișnuiesc cu darul meu, însă am decis să nu fac din ea o profesie. În cele din urmă, am învățat să mă închid față de ea, deoarece nu puteam să fac față avalanșei de informații care mă bombardau din toate părțile și, de asemenea, aș fi ajuns foarte rapid să fiu secătuită de energie. Aveam un har de a-i vindeca pe oameni, și pe această putere am ales să o dezvolt.

Înțelegerea este cheia

În primii ani de după acest moment crucial, nu am știut exact ce se întâmplă cu mine și nici cum să fac față la ceea ce se întâmplă. De mai multe ori m-am dus seara la culcare cu speranța că dimineața aveam să mă trezesc și să descopăr că totul nu fusese decât un vis; însă în fiecare zi mă trezeam tot cu darul meu, așa că am știut că trebuia să învăț să mă descurc cu el.

Îmi doream cu adevărat să înțeleg ce se întâmplă cu mine. Nu voiam să simt că această putere mă controlează – eu voiam să o controlez pe ea. Dar nu puteam nici măcar să scap de durerea care îmi apărea în corp în timpul tratamentului. Nu era durerea mea, însă, atunci când îi tratam pe oameni, o absorbam pe durata tratamentului.

Oamenii obișnuiau să-mi spună că înfăptuiesc miracole sau că sunt „aleasă“, dar știam că nu-mi puteam permite să mă las ispitită de ceea ce spuneau ei. Aveam nevoie să nu pierd

din vedere cine eram și cine fusesem dintotdeauna. Trebuia să rămân cu picioarele pe pământ.

Toate aceste lucruri s-au întâmplat la câțiva ani de la moartea mamei în acel tragic accident, iar în minte tot continuam să îi cer să mă ajute. Eram sigură că ea ar fi putut înțelege ce se întâmpla cu mine și ar fi știut cum să facă față situației. Am simțit că ea era singura mea alinare. Am putut să-i simt energia și îndrumarea, dar, în final, am știut că trebuie să mă descurc cu faptul că sunt pe cont propriu.

În acea perioadă nu existau manuale sau ghiduri practice despre vindecare și a trebuit să învăț despre puterile mele prin încercări repetate. Faptul că le redam oamenilor sănătatea era dovada că puterile mele funcționează, dar nu eram mulțumită cu asta. Întotdeauna am fost o persoană rațională, căreia i-a plăcut să înțeleagă lucrurile, și la fel am procedat și când a trebuit să mă ocup de darul meu. Voiam să demonstrez că tot ceea ce făceam eu avea o explicație științifică și am petrecut mult timp căutând pe cineva care să-mi poată oferi această explicație.

În cele din urmă, am găsit niște oameni de știință din Milano* care mi-au făcut o mulțime de teste, ca să vadă cât de puternică este energia mea. Au constatat că aveam cel mai ridicat nivel de bioenergie pe care îl văzuseră până la acel moment.

Aceste teste științifice au reprezentat confirmarea exterioară a darului meu. Știussem încă de la început că în mine se petrecea ceva incredibil. Putusem să simt că era un fenomen realmente fizic – unul care părea dincolo de controlul meu –, iar rezultatele pe care le aveam cu oamenii erau atât de rapide și de spectaculoase, încât era evident că îi schimbam profund, la nivel celular. Și, odată cu aceste informații primite de la Milano, am avut o idee clară despre ceea ce făceam.

* Scientific Institute for Bio-Energy Research. (n. trad.)

După ce m-am întors de la Milano acasă, la Sarajevo, am avut de-a face cu și mai multă atenție decât înainte. Mass-media avea o nouă înclinație către povestea mea, iar acest lucru a fost prea mult pentru mine. Nu voiam decât să-mi văd de viață. Acum înțeleg mult mai limpede ce am făcut: voiam să mă concentrez pe a-mi folosi darul și pe a scăpa de nebunia din jurul meu.

Curând după aceea, am fost pusă în fața uneia dintre cele mai mari decizii din viața mea. Am fost invitată să pun bazele unei clinici de bioenergie în Insulele Canare, unde aș fi putut să fac mai multă cercetare cu privire la puterile mele de vindecare. Chiar dacă era un pas major, nu am stat prea mult timp pe gânduri. Nevorbind nicio altă limbă decât limba maternă, am plecat de-acasă cu fiul meu și cu o mână de lucruri, lăsându-mi în urmă țara, mariajul eșuat, familia și prietenii. Pur și simplu, am știut că trebuie să plec. Am simțit că așa era bine să fac și nu m-am îndoit nicio clipă: dacă aș fi făcut-o, nu aș mai fi plecat niciodată. De fapt, ciudat în ceea ce mă privește, doar atunci când am scris prima carte și am recitit ce scrisesem despre viața mea am realizat cât de nebunești pot să-i pară altcuiva unele dintre deciziile mele. Ba chiar și eu mă întreb cum Dumnezeu am putut să plec așa, fără să-mi fac griji în privința banilor, copilului, barierei de limbă și propriei mele siguranțe... Însă am simțit tot timpul că decizia mea este bună.

Și s-a dovedit a fi bună. Atât reputația mea, cât și cea a clinicii s-au construit în mod constant, iar pacienții au venit din toate colțurile lumii – Spania continentală, Italia, Germania, Marea Britanie, chiar și din țări mai îndepărtate, precum SUA.

După câțiva ani în Insulele Canare, am fost invitată să înființez o clinică în Marea Britanie. Mă vedeam într-o clinică din Londra, unde totul era așezat corespunzător, și, de

asemenea, mă vedeam având de-a face cu mass-media – și, la fel ca înainte, am știut pur și simplu că așa era bine să fac. Nu mi-am pus la îndoială instinctul: pur și simplu am plecat.

În două luni de la venirea în Londra, aveam propria mea clinică în Hampstead, exact așa cum îmi imaginasem. La acea vreme, encefalopatia mialgică (sau sindromul de oboseală cronică) era o mare problemă de sănătate, pe care comunitatea medicală se chinuia să o înțeleagă, dar era un domeniu în care eu aveam rezultate foarte bune. Am lucrat cu o femeie care și-a revenit atât de bine, încât mass-media s-a năpustit asupra poveștii ei. Înainte să-mi dau seama, m-am trezit la emisiuni de radio și televiziune – și, cum nu aveam în vocabular decât vreo sută de cuvinte în engleză, crede-mă că asta a fost o realizare demnă de remarcat! După aceste apariții, telefonul a început să sune nonstop și, curând după aceea, eram extrem de ocupată tratând o mulțime de oameni, inclusiv mulți sportivi și vedete. Se părea că venirea la Londra fusese o alegere bună.

După cum poți vedea, această parte a poveștii mele se încheie pe o culme, însă, de-a lungul anilor, am avut urcușuri și coborâșuri în egală măsură. Știu că unii oameni au crezut că am fost nebună să plec din Sarajevo și apoi să părăsesc și Insulele Canare, dar cred că modul în care s-a desfășurat viața mea a demonstrat că a-mi urma instinctul a fost un lucru bun. Acum mă uit înapoi și văd că totul s-a întâmplat cu un motiv. De fapt, nimic nu se întâmplă prin coincidență – noi creăm tot ceea ce ni se întâmplă în viață. În viața mea, nu m-am prăbușit niciodată în momentele de stres și am scos-o la capăt indiferent despre ce era vorba. Nu știu dacă m-am născut așa, dar știu că numai datorită faptului că am acceptat provocările și am trecut de ele tinzând spre un loc mai bun, am ajuns astăzi în punctul de a scrie această carte.

Fiecare are doza sa rezonabilă de suișuri și coborâșuri – de aceea sunt sigură că fiecare dintre voi își va da seama că e posibil să nu observe la timp cum totul se năruie, pentru ca mai apoi să se reazeze; dar, dacă privești înapoi, vei vedea că anumiți pași din viața noastră au fost mențiți să se întâmple.

Fiecare dintre noi poate câștiga foarte mult dacă învață despre modul în care energia ne afectează constant – nu numai atunci când suntem bolnavi, ci la fiecare pas și în fiecare moment de răscruce. Conștientizând și controlând ceea ce *trimitem* și ceea ce *primim*, putem influența ceea ce gândim, modul în care ne simțim și ceea ce atragem.

Capitolul 2

Piramida energetică

Deși această carte este gândită să fie un ghid practic, care să te ajute să-ți îmbunătățești legătura cu energia ta și să atragi în viața ta ceea ce îți dorești, mai întâi vreau să explic mai amănunțit la ce mă refer atunci când folosesc termenul *energie*. Această explicație te va ajuta să înțelegi mai ușor capitolele care urmează.

Atunci când explic ceva, de multe ori consider că e mai bine să mă refer la cadrul general, apoi la cel particular – și la fel se întâmplă și în cazul energiei. În acest moment, vreau să clarific faptul că lucrarea de față nu este un text exhaustiv despre energie. Energia este un subiect uriaș – unul pe care l-ai putea studia pentru tot restul vieții; această carte acoperă doar ceea ce consider eu că este important să știi, pentru a obține ce îți dorești.

Tot ce există în lume – oameni, obiecte, locuri, animale, plante, apă, gânduri și emoții – are propria sa frecvență și, prin urmare, propriul câmp energetic. Unii oameni se referă